

CELEBRAR I PREGAR EN TEMPS D'EPIDÈMIA

Esquema fet a partir del subsidi de la Comissió Nacional de Litúrgia
(de la Conferència Episcopal Italiana)

TERCER DIUMENGE de PASQUA

Queda't amb nosaltres

La difícil situació que estem vivint no ens permet participar en la Celebració eucarística del tercer Diumenge de Pasqua.

Per això, proposem un esquema per a un moment de celebració per viure en família en comunió amb tota l'Església.

És bo escollir un lloc adequat a la casa per celebrar i pregar junts amb dignitat i recolliment. Quan sigui possible, es pot crear un petit «lloc de pregària» (cf. *Catecisme de l'Església Catòlica*, 2691) o fins i tot només un racó de la casa on posar la Bíblia oberta, la imatge del crucifix, una icona de la Mare de Déu, un ciri o una làmpada encesa.

Cada família pot adaptar aquest esquema segons les seves possibilitats.

La pregària pot ser guiada per la mare (M) o el pare (M). Quan tots estan reunits en un lloc adequat de la casa, qui guia la pregària diu:

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) **Amén.**

(M) Beneïm Déu Pare nostre i Jesús el Senyor, Crucificat Ressuscitat, que ens donen l'Esperit de gràcia i de pau.

(T) **Beneït sigui el Senyor pels segles dels segles.**

(M) Com els deixebles d'Emaús, també nosaltres, caminants sovint cansats i decebutos, invoquem la força de l'Esperit Sant perquè obri els nostres ulls i abrui els nostres cors.

(M) Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor: Que la seva llum obri els nostres ulls, per reconèixer-vos present en les nostres dificultats. Senyor, tingueu pietat.

(T) **Senyor, tingueu pietat.**

(M) Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor: Que la seva força canviï el nostre cor i el condueixi des del camí de la tristesa al camí de la joia. Crist, tingueu pietat.

(T) **Crist, tingueu pietat.**

(M) Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor: Que la seva gràcia ens guareixi i ens infongui la vostra pau. Senyor, tingueu pietat.

(T) **Senyor, tingueu pietat.**

(M) Oh Déu, que, en aquest dia,
Memorial de la Pasqua,
reuniu els vostres fills en oració,
doneu-nos el vostre Esperit,
perquè en els camins de les nostres vides
reconeixem que el Senyor Jesús no ens abandona,
sinó que ens il·lumina amb la seva Paraula,
i se'ns dona per sempre en la fracció del pa.
Ell, que viu i regna pel segles dels segles.

(T) **Amén.**

LA VOSTRA PARAULA ÉS LLUM PER AL NOSTRE CAMÍ

Es pot aclamar la Paraula amb el cant de l'Al·leluia, seguint una melodia coneguda.

De l'evangeli segons sant Lluç (24,13-35)

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin.

Ell els preguntà: «De què discutiu entre vosaltres tot caminant?».

Els s'aturaren amb un posat trist i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?».

Els preguntà: «Què?». Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas».

Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes. No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?». Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escriptures que es referien a ell.

Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells el forçaren pregant-lo: «Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar».

Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien l'un a l'altre: «No és veritat que els nostres cors s'abusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?».

Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren reunits els onze i tots els qui anaven amb ells, que deien: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó». Ells també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Paraula del Senyor.

(T) Glòria a vós, oh Crist.

Podem meditar el passatge evangèlic d'aquest diumenge amb el comentari que trobem a l'annex.

Per meditar

L'Evangeli del tercer diumenge de Pasqua narra l'experiència dels dos deixebles d'Emaús, un relat que no deixa de sorprendre'ns. Per a ells, el camí d'allunyament es transforma en el de trobada. S'allunyen de Jerusalem, abandonen el grup dels deixebles, es distancien de la història que han viscut amb Jesús: esperaven que seria un alliberador poderós, però no els ha alliberat. Per això els seus rostres estan tristos, els seus cors lents i les seves caps ofuscats.

Ara, l'experiència del mal i la trobada amb el dolor i el patiment ens pot portar a dir amb tristesa: *"nosaltres esperàvem"* que el Senyor ens alliberaria del mal, del patiment, de la por, però encara no hem vist res. L'esperança es barreja amb el passat.

Jesús, però, s'apropa, no imposa la seva presència, escolta la seva versió dels esdeveniments, relat meticulós d'expectatives i projectes frustrats, una mena de necrològica de Jesús mateix, que camina al seu costat, però que per als seus ulls continua sent un estrany.

Aleshores, pren la paraula i els ajuda a rellegir les seves experiències, ja no confoses i bloquejades a causa de la Creu; ell els ajuda a entrar en el seu costat amagat, dient que el camí de la Passió era necessari, com l'únic camí recorregut per Déu per no abandonar l'ésser humà en el sofriment i en el no-sentit del mal i la mort. *"No havia de patir tot això el Messies?"* per tocar així totes les formes de mal, portar-les damunt les seves espatlles i fer-les morir amb la seva mort. Només així es podia obrir un camí on semblava que ja no hi havia camí. Aleshores, en escoltar aquestes paraules, els cors dels dos deixebles comencen a entendre-se i insisteixen amb força perquè, aquell vespre, aquell caminant foraster es quedi "amb ells".

Jesús, per tant, s'asseu a taula *"amb ells"* i en aquest context familiar és capaç de superar totes les distàncies i les resistències, parteix el pa i «els el dona»: és a dir, realitza el gest capaç de mantenir junts *«passió i dedicació»*, el de ser reconegut com Aquell que hi és i sempre serà present quan «es dona». Aquest és el poder de la seva Resurrecció. En aquest punt sorgeix una certesa: fins i tot si *«desapareix de la seva vista»*, fins i tot si ja no és visible, Jesús sempre se'l reconeixerà en el germà, encara que sigui un foraster; en la Paraula; en el pa partit en les cases i en l'Església. Aquest és el camí que cal recórrer perquè aquesta trobada sorprenent esdevingui experiència permanent i així poder viure amb el cor i els ulls oberts per reconèixer que, sota una història carregada de sofriment, flueix un riu de vida.

Es pot fer un moment de silenci.

(M) Després d'aquets moments de silenci, proclamen junts la fe de l'Església, dient:

**(T) Crec en un Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra.**

**I en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre;
el qual fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
nasqué de Maria Verge;
patí sota el poder de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat;
davallà als inferns,
ressuscità el tercer dia d'entre els morts;
se'n pujà al cel,
seu a la dreta de Déu, Pare totpoderós;
i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts.**

**Crec en l'Esperit Sant;
la santa Mare Església catòlica,
la comunió dels sants;
la remissió dels pecats;
la resurrecció de la carn;
la vida perdurable.**

Amén.

A VÓS ELEVEM LA NOSTRA PREGÀRIA

**(M) Demanem al Senyor Jesús que es quedi amb nosaltres en aquest temps suspès,
que abrusi els nostres cors, lents per creure, que ens faci poder tornar a gustar
la seva Paraula, que orienti els nostres passos i que ens nodreixi en el camí amb
el seu pa de vida.**

(L) Senyor, encara avui continueu fent-vos el nostre company de camí:

**(T) Caminar amb vós fa que el pas sigui segur, que la vostra paraula il·lumini
l'enteniment, i que la vostra presència consoli el cor perdut.**

(L) Senyor, vós sou és el «profeta poderós en obres i en paraules»:

(T) Vós encara parleu a la vostra Església, pelegrina en el món.

**(L) Senyor, obriu els nostres cors de nou,
lents per creure, per comprendre les Escriptures:**

**(T) Ens assegureu que, només abraçant la creu,
podem arribar a l'alba joiosa del matí de Pasqua.**

(L) Senyor, el camí cap a vós és llarg i fatigós:

**(T) Però vós veniu a trobar-nos i esdeveniu el nostre camí,
la nostra força i la meta de la nostra esperança.**

**(L) Senyor, quedeu-vos amb nosaltres,
quan les tenebres del mal i de la mort afeixuguen el nostre món:**

**(T) Ajudeu-nos a reconèixer-vos en el rostre dels pobres
i dels malalts, els nostres germans.**

**(L) Senyor, quedeu-vos amb nosaltres,
quan arriba la foscor de la nit i s'imposen la discòrdia i la divisió:**

- (T) **Enderroqueu les barreres
partint de nou el pa del vostre amor i del vostre perdó.**
- (L) Senyor, quedeu-vos amb nosaltres,
quan arriba la foscor de la nit i s'acosta la mort:
- (T) **Feu que, en les nostres làmpades, l'oli no hi falti,
perquè la nostra espera vigilant
acabi en la trobada amb vós, que sou Llum eterna.**
- (L) Senyor, quedeu-vos amb nosaltres,
en la veu del vostre Fill, que ens ensenya a anomenar-vos Pare,
i en l'Esperit gràcies al qual s'eleva, avui i sempre, la nostra pregària:
- (T) **Pare nostre...**
- (T) **Senyor, quedeu-vos amb nosaltres!
Com els dos deixebles de l'Evangelí,
us demanem:
Senyor Jesús,
quedeu-vos amb nosaltres!
Vós, diví Caminant,
expert en els nostres camins
i coneixedor dels nostres cors,
no ens deixeu presoners de les ombres de la nit.
Sosteniu-nos en el cansament,
perdoneu els nostres pecats,
dirigiu els nostres passos en el camí del bé.
Beneïu els infants, els joves,
les famílies, especialment la gent gran.
Beneïu tots els que són al servei dels malalts.
Beneïu els sacerdots i les persones consagrades.
Beneïu tota la humanitat.
Feu-nos assaborir una vida plena,
que ens faci caminar per aquest món
com a pelegrins confiats i alegres,
sempre amb els ulls posats en la vida que no té fi.
Senyor, quedeu-vos amb nosaltres!
Amén! Al·leluia!**

S'intercanvia ara una abraçada o un altre signe de fraternitat i de pau.

COMUNIÓ ESPIRITUAL EN ESPERA DE REBRE L'EUCARISTIA

- (M) Com que no podem compartir el pa de l'eucaristia, facem junts aquesta pregària,
demanant a Jesús que vengui al nostre cor
- (T) **Jesús meu, crec que esteu realment present
en el Santíssim Sagrament de l'altar.
Us estimo per damunt de totes les coses
i us desitjo en la meva ànima.
Ja que ara no us puc rebre sacramentalment,
veniu almenys espiritualment al meu cor.
Com a ja vingut, us abraço i m'uneixo a Vós.
No permeteu que em separi mai de Vós. Amén.**

INVOQUEM LA BENEDICCIÓ DE DÉU PARE

- (M) Déu, amic de la humanitat,
el vostre Fill Jesús va partir el pa
a la taula d'Emaús,
fent-se reconèixer com a ressuscitat i vivent:
feu que descobrim la seva presència.
- (T) **Senyor, beneïu la nostra família: (els noms de la mare, el pare, els fills i altres
persones presents)
i beneïu totes les famílies,
especialment aquelles que necessiten serenitat i consol.**
- (M) Recordeu-vos de (els noms d'alguns familiars o amics que es volen recordar en
particular)
i guardeu tota la humanitat en el vostre amor.
- (T) **Beneïu-nos a cada un de nosaltres,
renoveu l'alegria d'estar junts
i el coratge de testimoniar la vostra resurrecció.**

Cadascú fa damunt seu el senyal de la creu, mentrestant el pare (o la mare) continua dient.

- (M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.
(T) **Amén.**

Es pot acabar amb l'antífona mariana del Temps de Pasqua, *Regina Coeli*.

- (M) Reina del cel, alegre-vos, al·leluia;
(T) **perquè aquell que meresquéreu portar, al·leluia,**
(M) ha ressuscitat tal com digué, al·leluia.
(T) **Pregueu Déu per nosaltres, al·leluia.**
(M) Alegre-vos, Verge Maria, al·leluia.
(T) **Realment el Senyor ha ressuscitat, al·leluia.**
(M) Oh Déu, vos ompli el món d'alegria amb la resurrecció del vostre Fill, Jesucrist,
nostre Senyor: per la intercessió de la seva mare, la Verge Maria, concediu-nos
d'arribar al goig de la vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.
(T) Amén